

DE SPIEGEL

OFFICIEEL ORGAAN VAN HET DELFTSCH STUDENTENCORPS
EN VAN DE CENTRALE COMMISSIE VOOR STUDIEBELANGEN

REDACTIE: HOOFDREDACTEUR: J. C. L. BAUDUIN, THESAURIER: E. Ch. CAMPIONI.
W. HULSHOFF POL, H. H. BOURDREZ, W. B. KLOOS, J. P. BOURDREZ, A. F. DE BOOY.

VERSCHIJNT DES VRIJDAGS, BEHALVE IN DE VACANTIËN. — DE JAARGANG LOOPT VAN SEPTEMBER
TOT SEPTEMBER. — DE LEDEN VAN HET D.S.C. ONTVANGEN HET BLAD GRATIS. — ABONNEMENT VOOR
NIET-LEDEN f4.50 PER JAAR. — LOSSE NUMMERS f0.25. — ADVERTENTIËN PER GALJARDREGEL 12 1/2 CENT.

UITGAVE EN ADMIN. BOEKHANDEL & DRUKKERIJ W. D. MEINEMA - HIPPOLYTUSBUURT 4 - DELFT.
3e JAARGANG ————— VRIJDAG 12 NOVEMBER 1926 ————— 12 BLZ. No. 10

ALMANAK 1927.

VIE PARISIENNE LEZER.

Onze besluiten van vorige week zijn geheel zooals wij verwacht hadden totaal onuitvoerbaar gebleken.

Weliswaar maakte de Redactie in haar H.B.S.-jaren een vlot opstel over „Een regenachtige dag” maar bij nader inzien blijken er voor het samenstellen van den Delftschen Studenten-Almanak voor 1927 zooveel meer stylistische en sadistische capaciteiten verricht te zijn dan voor regendagen, dat de Redactie ten éénemale te kort schiet.

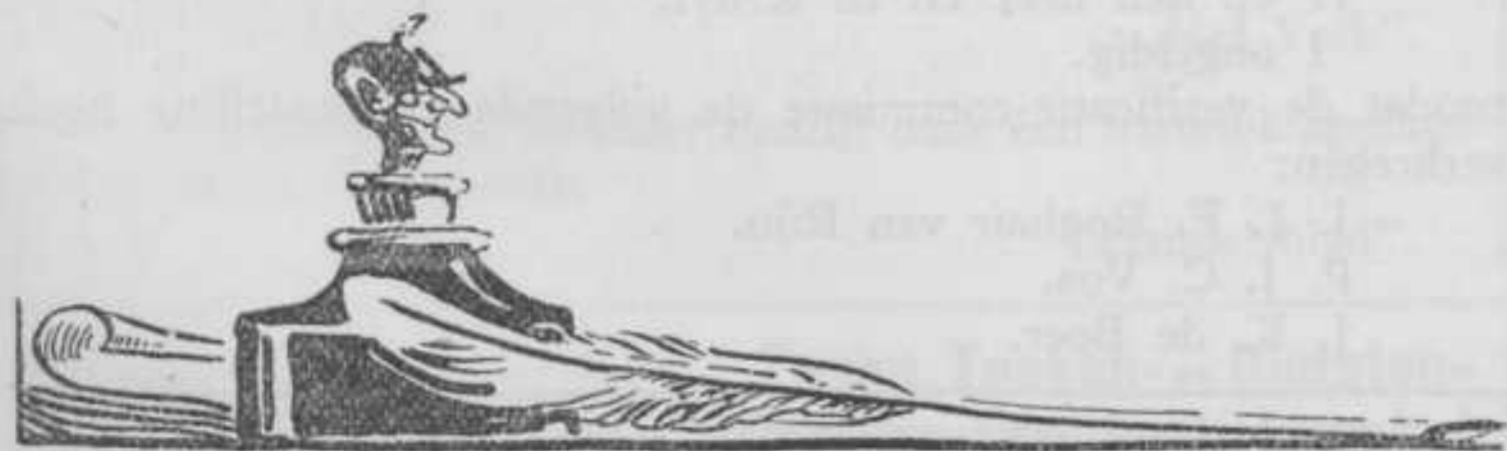
Zij heeft dus besloten, waar zij het ongewenscht acht met de goede gewoonte te breken jaarlijks ± 500 bladzijden in fraai rood band uit te geven. (o.a. gezien 't hiaat dat dit in uw boekenkast zoudt geven!) den Almanak voor 1927 met *reclame* e.d. te vullen, er a.h.w. een *advertentieboek* van te maken.

Wij wachten dus gaarne uw advertenties in, wanneer gij iets te koop of te verkoopen hebt, wanneer gij iets gehuwd of geboren hebt, wat het ook zij, onze kolommen staan voor U open à 45 cent per galjardregel.

Vanzelfsprekend accepteert de Redactie alleen advertenties *boven* het moreel vriespunt, met dien verstande dat de grens ongeveer zal liggen bij „goedgebouwde zakenlieden die financieelen steun van bejaarde dames vragen”.

Voor de rest,

Minzaam aanbevelend,
DE ALMANAK-REDACTIE.

REDACIONEEL

Teneinde de belangstelling in de Spiegel te verhoogen en het door een grooter aantal Corpsleden medewerken aan het blad te bevorderen heeft de Redactie besloten voortaan geregeld enquêtes in het blad te openen.

Een en ander in dien zin op te vatten dat deze enquêtes zullen betreffen één of ander actueel onderwerp.

De Redactie zal dan persoonlijk eenige harer vrienden en vijanden verzoeken hun meening kenbaar te maken.

Het is echter de bedoeling om alle Corpsleden zonder uitzondering zelfs eerste jaars in de gelegenheid te stellen hun stem te laten hooren. Men zal echter begrijpen dat 't voor de Redactie ondoenlijk is alle menschen persoonlijk om hun bijdrage te verzoeken! In verband met de beperkte plaatsruimte zal men bij deze meening-uitingen gehouden zijn binnen het bestek van 10 à 12 regels te

blijven. Dit heeft tevens 't voordeel dat gij dus niet behoeft terug te schrikken voor de moeite voor 't schrijven van een lang artikel. Het komt er slechts op aan dat Gij uw meening in korte duidelijke woorden liefst eenigszins geargumenteed geeft!

Schrijverstalenten worden in deze zooals Gij ziet *geenszins* van U geeischt. 't Eenig noodige is dat gij een bezadigde of diepzinnige, of oppervlakkige of vlegelachtige of pedante of burgerlijke of zelfs immoreele meening hebt!

Wanneer ge even nadenkt zult ge moeten erkennen in hoe hooge mate deze grap bij enthousiasme Uwerzijds de lezerswaardigheid van ons blad zal verhoogen.

De Redactie stelt zich voor de reeks te openen met de enquête:
Hoe denkt U over verloving gedurende den Studententijd?

Zelfs wanneer gij bij herhaling ongunstig in de Spiegel genoemd zijt zult gij moeten erkennen dat de Redactie moeilijk een smake-lijker beginonderwerp had kunnen kiezen.

Wij laten hier de gewaardeerde meening volgen van hen die reeds gevolg gaven aan ons verzoek.

De Heer B. A. van Nes.

Zeër geachte Redactie,

Over bovenstaand onderwerp zult U ongetwijfeld zoo veel inzendingen ontvangen, die de voor- en nadeelen van genoemde kwestie belichten, dat U me de vrijheid vergeven zult een weinig van Uw vraag af te wijken door een expose te geven van de oorzaken, die aan het verschijnsel zelf — hetzij gunstig of ongunstig beoordeeld — ten grondslag liggen.

Mijns inziens is het te verklaren uit den onbevredigden drang naar schoonheid. Ons leven is vaal en vlak en zonder idealen. De dagen rijen zich tot weken en de weken tot jaren. De tijd dringt. Weldra staan wij voor den ouderdom, met al zijn kwalen en gebreken zonder iets te hebben gewonnen.

„Dat nooit!”, roept hij, die het sterkste lijdt onder de suggestie van „de voetstap, die niet wil beklijven”. Hij staart radeloos naar het fata morgana, dat wijkt en wijkt aan den einder van zijn levenswoestijn. Hij worstelt om een schim van de schoonheid te bemachtigen, die zich niet laat grijpen.

Eindelijk zinkt hij neer, moe en krachteloos. Voor zijn doffe oogen, die zich blind gestaard hebben op het licht, verschijnt een gestalte: het meisje. Half ontzind, dronken tuimelend, grijpt hij haar, het schijnideaal. Dan is zijn levensstrijd gestreden. Als braaf burger volgt hij haar langs de platgetreden paden.

De Almanak-Redactie.

Hoog Geachte Collega's van „de Spiegel”.

Wel zijn wij ons bewust van de zware verantwoordelijkheid die op onze schouders zetelt wanneer wij de 14-karaats pen opnemen om onze stem te verheffen in zake de „Verloving gedurende Studententijd”.

Weet dan dat wij in beginsel tegen niet verloofdheid gekant zijn en nog sterker tegen wél verloofd zijn.

Het is een algemeen bekend feit dat verloofde menschen *niet* in de Almanak schrijven. Hun verloofde durven zij niet beschrijven en hun eventueele vroegere echte of vermeende avonturen nóg minder.

Onderstaande statistiek geeft een aardig beeld van dit axioma:

INZENDINGEN:

Van eerstejaars	00
„ tweedejaars	00
„ derdejaars (verloofd)	00
„ derdejaars (niet verloofd)	05
„ vierdejaars (niet verloofd)	23
„ vierdejaars (verloofd)	0001
„ vijfde en oudere jaars (niet)	47
„ vijfde en oudere jaars (wèl)	00000

Een ieder heeft voorts hooren verluiden dat de beroemde publicisten Seneca en Wattjes nádat zij verlovings-receptie gehouden hadden nooit meer iets behoorlijks geschreven hebben.

Een en ander in aanmerking genomen verklaren wij ons vóór het morgaanisch vlottend semi-platonisch cyclisch varieerend concubinaat buiten de college-uren.

De Heer Cerebos.

Zeër geachte Redactie,

Toen ik Uw vereerend verzoek ontving in een paar regels mijn meening uit te spreken over het onderwerp: „Verlovingen in den Studententijd”, toen heb ik eerst heel lang moeten zoeken alvorens het mij duidelijk werd, waarom toch überhaupt jonge menschen zich gingen verloven. Maar plotseling bedacht ik mij, toen ik eenige namen van verloofde studenten de revue liet passeeren, dat zij slechts leden waren van één categorie uit onze samenleving.

Het zijn die lieden, geachte Redactie, die brieschende brallen als zij de woorden: jenever en dancing hooren; die slechts één vrees hebben, dat andere menschen denken dat zij, lach niet Redactie, ook behooren tot die schandelijke studenten, die wel eens te veel drinken en wel eens naar een cabaret gaan. Om nu te laten zien, dat zij niet tot die groep behooren, hebben zij zich heel fatsoenlijk verloofd.

Dit is mijn onjuiste waanwijze meening over verloofde studenten, geachte Redactie.

Met de meeste hoogachting,
Uw dw.
CEREBOS.

De heer Tommy.

Je kan beter gewoon scharrelen.

TOMMY.

De Heer J. P. Bourdrez.

Beste Redactie,

In antwoord op Uw enquête „Verlovingen in den Studententijd”, moet mij van het hart, en moet ik U, en allen, eveneens toeroepen: „De verloving is niets anders, dan één van de ergste en gevaarlijkste uitvoeiselen van onze zgn. Westersche beschaving”. Wel foei, wie waagt het dit beschaving te noemen: In plaats van het gebruik van het blijde heidenvolk, waar de stoere mannen in hun dierenvelen gehuld door de bosschen liepen en de vrouw, die zij liefhadden met breed gebaar wierpen in het zachte mos, in plaats van die eerlijke vrije samenleving, hebben wij nu het gewetenlooze bedekken en wegmoffelen van onze groote levensdrang in de vorm van een zgn. „nette” verloving, die nergens anders toe dient, dan met medeweten van de ouderparen, de menschelijke lusten in een bedekt hoekje op onvolkomen en laffe wijze bot te vieren. Neen, neen, dit is geen beschaving, geachte Redactie, dit is huichelarij en mijn meening is, dat deze verloving den jongen man, en meer speciaal den student zijn onbevangen en open gemoed doet vertroebelen en hem in dien zin zal veranderen, dat hij huivert de realiteit in al haar schrille tegenstellingen, te zien, en haar eerlijk en zuiver te beoordeelen.

Zoo heeft dus een verloving naar mijne meening siechts een dege-nerende invloed op den student.

J. P. BOURDREZ.

De Heer W. Hulshoff Pol.

Lieve Redactie,

In antwoord op uw enquête omtrent „Verlovingen in den studenten-tijd” heb ik U het volgende te zeggen:

Dat dergelijke verlovingen geheel uit den boeze zijn, dat zij de Corpsgeest ondermijnen, ja het geheele Corps te gronde richten, want, lieve Redactie, met groote vreeze vrees ik dat het voorbeeld van diegenen, die zich op een dergelijke manier aan de Corpsmaatschappij onttrekken, maar al te zeer navolging bij jongere jaars zullen vinden. Bovendien is het ongezond.

Lieve Redactie, ik wil U wel zeggen, dat ik *tegen elke verloving* ben, ook buiten, na of voor den studententijd. Ge zult het met mij eens zijn, dat een dergelijke toestand van dat-wat-niet-mag, maar als-ik-wilde...., die Wohlust der Anständigkeit door de consequentie van het fatsoen in hooge mate bevordert.

Bovendien lieve Redactie, wat zouden onze Delftsche scharreltjes van een dergelijke algemeene lock-out zeggen?

Laten wij ons het provinciale voorbeeld voor oogen stellen, lieve Redactie. Laten wij op een zonnigen zomerdag met een meisje de hei ingaan en direct daarna naar 't stadhuis. Zoo kunnen wij aan het verschrikkelijke, menschonteerende instituut: „Verloving” ontkomen.

Dag Redactie.

W. HULSHOFF POL.

VEREENIGINGEN

SOC. „PHOENIX”.

Het Bestuur van de Delftsche Studenten Sociëteit „Phoenix” heeft zich als volgt samengesteld.

A. L. H. Regout	President.
F. H. Stieltjes	Secretaris.
D. van Driel van Wageningen	Thesaurier.
J. L. van Verre	Bibliothecaris.
I. P. de Vooyo	Comm. van het Constunabel.
J. W. van Woensel Kooy	Comm. van den Inventaris.
H. M. A. van Berkel	Archivaris-Vive-Secretaris.

D.S.D.G. „VRIJE STUDIE”.

De commissie tot verificatie van den balans over het jaar 1925—1926 heeft zich als volgt samengesteld:

R. L. Leopold.
B. A. van Nes.
M. H. Damme.

D.S.M.G. „APOLLO”.

Woensdag 24 November zal op de bovenetzaal der Sociëteit Phoenix een Heerenconcert plaats vinden. Zij, die iets ten gehoor wenschen te brengen, worden verzocht, die zoo spoedig mogelijk schriftelijk aan den Secretaris, Voorstraat 94, mede te deelen, met opgave van titels der te spelen werken en namen der componisten.

Ook gij, eerste jaars, hebt hier een goede gelegenheid, uw enthousiasme voor het muziekleven te toonen.

Tevens herinnert het Bestuur eraan, dat in de bibliotheek der Vereeniging zich een uitgebreide collectie Kamermuziek bevindt.

D.S.R.V. „LAGA”.

De stemming voor de verificatie-commissie op 8 en 9 November j.l. heeft het volgende resultaat gehad:

Uitgebracht 62 stemmen waarvan:
44 op den heer J. K. de Boer.
17 op den heer H. E. Kruyt.
1 ongeldig.

zoodat de verificatie-commissie de volgende samenstelling heeft verkregen:

J. J. F. Roghair van Rijn.
P. J. C. Vos.
J. K. de Boer.

DELFTSCHE STUDENTEN LAWN-TENNIS CLUB.

Het Bestuur van de D.S.L.T.C. heeft zich als volgt samengesteld:

J. L. van Krimpen	President.
I. P. de Vooyo	Secretaris.
E. de G. van der Koogh	Thesaurier.
P. J. C. Vos	Commissaris A.
H. M. A. van Berkel	Commissaris B.

D. S. SCHAACKLUB.

Dinsdag j.l. werd de interacademiale competitie begonnen. In een slechte wedstrijd werden wij door Utrecht geslagen met 4½—2½ (één afgebroken partij). Ons 1e, 2e en 8e bord verloor, het 4e won (wegens niet opkomen), het 5e, 6e en 7e werd remise.

DELFTSCHE STUDENTEN ALPENCLUB.

De lijst der boekwerken in het bezit der vereeniging ligt ter inzage op de Kleine Leeszaal der S.P.

D.S.T.G.

Wij mogen, al is het eenigszins gewaagd, toch wel bekend veronderstellen, dat velen weten, dat het D. S. T. G. opgericht is in het jaar 1881. In verband hiermede, en eveneens in verband met het feit, dat het dit jaar geen lustrum voor het gezelschap zal zijn, heeft het Bestuur het noodig geoordeeld, dit jaar een Tooneeluitvoering te geven.

Ofschoon het een goede gewoonte is, dat er geen onthullingen worden gedaan, voor de tijd daar is, heeft het Bestuur toch alweer gemeend, het volgende bekend te moeten maken.

Dit stuk is niet het Stuk der Stukken, alles blijft heel, behalve wat noodzakelijker wijze stuk moet. Evenmin is dit stuk geschreven door den Heer Franken noch door eenig ander correspondent van de Spiegel. Er is dus geen bezwaar meer voor u, te komen; dit stuk n.l. werd geschreven door een echten schrijver, die zelfs meer dan één, ja wel tien tooneelstukken heeft geschreven. Doch wat u het meeste zal verheugen en uw laatste sprankje wantrouwen zal verdrijven is wel het feit, dat het aan het Bestuur is gelukt voor de regie van dit sterke en speciaal technische stuk, te engageeren, den Heer Hans van Ees (de broeder, mijne heeren, van Mevr. Annie v. d. Lugt Melsert—van Ees, die juist dezer dagen haar 12½-jarig tooneeljubileum vierde; de plaatsen waren uitverkocht!!)

Thans dus ook een wezenlijke tooneelspeler.

De inhoud van dit stuk, mijne heeren, toont u op drastisch-realistisch-fantastische wijze de ondergang en de wederopbouw van de wereldtechniek, terwijl naast dit grootsch gegeven, de groote moderne problemen van werkgever en werknemer, op grandioze wijze zijn uitgewerkt!

Dus ook voor u, rustige kamerstudent, die zich verdiept in uw Rotterdammer en zich dagen kwelt met de oplossing te zoeken om te komen tot een ideale wereldarbeiders-toestand, ook voor u stoere werkers, hardnekkige laboratorium- en tekenzaalmaniakken ook voor u, zal de opvoering van dit machtige werk een steun blijken voor het bereiken van uw idealen, hoe verschillend zij ook mogen zijn. Kortom dit is het stuk van de twintigste eeuw, de eeuw van macht en staal, van koele berekening en toch ook van liefde en toch ook van hartstocht. Dit alles vinden wij in dit stuk van Georg Kaiser, die de groote wereldmachine laat voeden en de wereldmachten drijft met het mysterieuze grensproduct van het menselijk vernuft: GAS!!

Zoo zijn dus wel alle bezwaren, mochten zij bestaan, uit den weg geruimd, en het Bestuur vertrouwt, dat een ieder zich opmaakt en zijn voordeel doet met aan dit stuk mede te werken, althans er naar te gaan zien, den 9en December 1926. De lijst ligt als gewoonlijk steeds klaar en wacht geduldig op deze lessenaars!!

Ten overvloede nog eenige persstemmen:

.....en hebben wij dit stuk met veel genoegen op onze jonge dochtersbidstond gelezen.

Mevr. Ds. KERSTEN — Ierseke.

.....hoogst eigenaardig, interessant, waar het de ideeën van den schrijver betreft, doch eenigszins oppervlakkig in de algemeene visie.

HABITUÉ in de „Haagsche Post”.

.....Het uitzuigend grootkapitaal zal nu eindelijk wel moeten inzien, dat de tijd van in auto's rond te rossen, voor hen voorbij is, en nu het uur is aangebroken waarop de massa van het proletariaat het heft in handen neemt.

LOU DE VISSER in „De Tribune”.

....De overbodigheid van een vorstenhuis wordt terecht ingezien.

„Het Volk”.

....Het publiek gaf na ieder bedrijf door een hartelijk applaus van zijn waardeering blijk.

„Handelsblad”.

D.S.H.C.

Het bestuur stelde zich als volgt samen:

R. E. Laman Trip	President.
G. C. v. Wageningen	Secretaris.
Tj. James	Thesaurier.
A. M. Avéres	Commissaris A.
P. A. J. H. de Booy	Commissaris B.

D.S.H.C.—H.O.C. 1—1.

Het begin van deze wedstrijd was zeer sensationeel. De Heer Avéres komt met een nieuwsgierig gezicht het veld op „wat of dat Engelsch spel nu wel wezen mag”. Den eersten hem toegespeelden bal beantwoordt hij met een perfecte onderhand topspin drive scoort daarmee, en het eerste doelpunt, onze traditioneele 1—0 voorsprong, is er weer.

Door dit eclatante succes aangemoedigd werpt het heele elftal zich met groot élan op den bal.

De H.O.C.-keeper wordt nogmaals verschalkt doch volgens den scheidsrechter niet reglementair.

Onmiddellijk na de rust krijgt voornoemde autoriteit plotseling een besef van zijn groot vermogen en het gefluit is niet van de lucht. Dat dit voor zeker 90% tegen ons was, is wel aan het slechte veld en het onstuimige spel van de tegenpartij te wijten.

Dit bracht ook mee, dat wij — wat anders voor onze bekende voortvarendheid een kleinigheid was — nu niet over onze helft konden komen. Toen de goal eenmaal gemaakt was en we weer in het midden mochten gaan staan, ging het spel heel geregeld verder.

Het elftal dat deze zware kamp uitstreed stelde zich als volgt op:

C. v. Holthe	
R. E. Laman Trip	G. Schoorel
G. C. v. Wageningen	A. de Booy
W. Andrau	
v. Maurik Broekman	Ledeboer
Hissink	Avéres
Versteegh.	

P. S. We kunnen nog kampioen worden, komt allen oefenen! Dinsdags 12—2.

Bovendien wachten ons interac. en oudere-jongere wedstrijd!

DE MESTVALT

G. van der Polder, L.H.S. 24.
C. de Vries Robbé, O.D. 98.
C. J. Tuxn, Hippolytusbuurt 12—14.
L. Aronstein, Choorstraat 58.
H. T. den Breejen, Binnenwatersloot 4.
F. J. L. Schönfeld, Phoenixstraat 33.
H. M. Bosch, L.H.S. 3.
J. H. A. Dommers, O.D. 29.
A. F. de Booy, O.D. 81.
F. Hubrecht, O.D. 81.
B. R. M. Soengangoessamsi, O.D. 81.

Kleine Advertentiën

1—5 regels 75 cent, elke regel meer
— 12½ cent bij vooruitbetaling —

AANGEBODEN:

Uitgewerkt getijpt
dictaat Anorg. Chemie.

Br. No. 60, bur. de Spiegel.

M. BIERMAN
KOOPT

net gedragen kleding
witte pakken, boeken
meubelen, enz. enz.

Aan huis te ontbieden.

40 BUITENWATERSLOOT 40

Techn. Teeken- en Dictaten-
bureau Lengkeek-lerschot

Stationsplein 22, Den Haag
(hoek Jan Blankenstraat)

Dictaat Brugbouw (Prof. Kist) f 10.—
Landmeten en Water-
passen (Rep.) 4.—
Kleinste Vierkanten
(Rep.) 4.—
Bestekken en Begroo-
tingen (Prof. Visser) „ 4.—
Toegepaste Mechanica
(Prof. Biezeno) „ 10.—
De Grapho — Statica
(Prof. Biezeno) 4.—
Turbines (Prof. Dijk-
hoorn) 4.—
Kennissen van Bouw-
stoffen (Prof. Visser) „ 12.50
De Architectuur (Prof.
Schoemaker) 13.50

Gereed 1 Januari 1927.

Dictaat v. Mourik Broekman. „
Gereed 1 Dec. a.s.

Th. VANLEIPSIG
Wijnhaven hoek
Peperstraat.

ALLE TEEKENBE-
NOODIGDHEDEN
DICTAATCAHIERS
VULPENHOUDERS
VOOR ELKE HAND

Eet en drinkt
in
Royal

Standard Lunchroom

Hippolytusbuurt 12-14
Telefoon 1183

Prima consumptie
Nette bediening
Lage prijzen

Iedere Donderdag-, Zaterdag-
en Zondagavond CONCERT

KOLONIALE WAREN
MAGAZIJN VAN INDISCHE ARTIKELEN

Fijne Vleeschwaren
Comestibles, enz.

Fa. G. J. BRUIGOM

Telefoon 99

WIJNEN VAN FERWERDA & TIEMAN

Binnenwatersloot 38,
DELFT

VRAAGT UITSLUITEND
Heinekens'
BIEREN

de Beste

Deze zijn in de SOCIETEIT
PHOENIX en in verschil-
lende Restaurants hier ter
stede verkrijgbaar.

Hoofdagent,
J. T. POST.

Koopt steeds Uw

**FOTO-
ARTIKELEN**

daar waar gij verzekerd zijt van
Vakkundige Bediening

Laat ook Uw Platen en
Filmen ontwikkelen en
afdrukken in de

**Delftsche
Fotohandel**

OOSTPLANTSOEN 10
Fred. Alex. Albers

HEEREN MODES

GEBRS. GIESSEN

Markt 30 - filiaal Wijnhaven 13

Leidsche Stoomververij en
Chemische waschinrichting

P. STOEKE

Agentschap voor Delft en Omstreken

RAADHUISSTRAAT 1
(tegenov. Schoolpoortbrug)

Rotterdamsche
Matschappij van verzekering tegen ongevallen
**1 VERZEKER U
TEGEN
ONGEVALLEN**

ROTTERDAM - BOOMPJES 2c

**NOTARIAAT
STAATSEXAMEN A en B
ACCOUNTANT
STAATHUISHOUDKUNDE**

met hulp.

Onbeperkt vragenrecht.

Prospectus U, proefles en inlichtingen gratis,
— zonder eenige verplichting Uwerzijds. —

N.V. „Wetenschappelijk Nieuws”, Leliegracht 30, Amsterdam

Wildcentrale
„t Centrum“

Verwersdijk 30 - Delft
L. LUGTIGHEID

Het voor U aangewezen
adres voor levering van

wild, gevogelte, versche
eieren en conserven.

Alle benodigdheden
voor de Lunch

FRED. J. 'T HART

Oude Delft 88 (b. d. Paperstr.)

Delft.

MUZIEK
KLASSIEK - MODERN
MUZIEK-
INSTRUMENTEN
SNAREN
GRAMOFOONS

**BRUNSWICK
PLATEN**

Eerste Delftsche Muziekschool

Dir. G. H. BROUWER.

OUDE DELFT 120 — DELFT

LESSEN IN:

VIOOL, CELLO, PIANO, HARMONIUM,
GITAAR — MANDOLINE — BANJO
SOLO- en KOORZANG

Gelegenheid tot dagelijksche studie in piano en
harmonium zonder prijsverhoging.

Strijk- en Plectruminstrumenten worden gratis in
bruikleen afgestaan.

Inlichtingen zonder eenige verplichting.

S. OLIEMANS

DELFT

Buitenw. sloot 8-10-21-23

Telefoon Interc. No. 144

Steenkolen

Anthracieten

Cokes

Briketten enz.

J. C. KUYPERS

KAPPER v/h D.S.C.

CORN. TROMPSTR. 19

De fijnste Parfumerieën en

Toiletartikelen van
de huizen

**Houbigant,
Cheramy.**

Wij twifelen er niet aan

of U wordt een VASTE AFNEMER van

W. G. V. D. HAM'S

fijne Vleeschwaren, Delicatessen

Delftsche Grasboter, binnen- en buitenlandsche Kaas-
soorten. Als U eens proef hebt genomen, wij ga-
randeeren U concurrerende prijzen, nette bediening.
Steeds versche waar. Bestellingen worden dagelijks
aan huis opgenomen en bezorgd. Aanbevelend,

W. G. v. d. Ham, Oosteinde 165, Tel. 885

Fred. Hendrikstraat 9 :: Oude Delft 111, Telef. 157

OPGERICHT 1864

**PATISSIER, CUISINIER
GLACIER**

J. J. VAN GILS

FA. GUSSENHOVEN

Binnenwatersloot 30

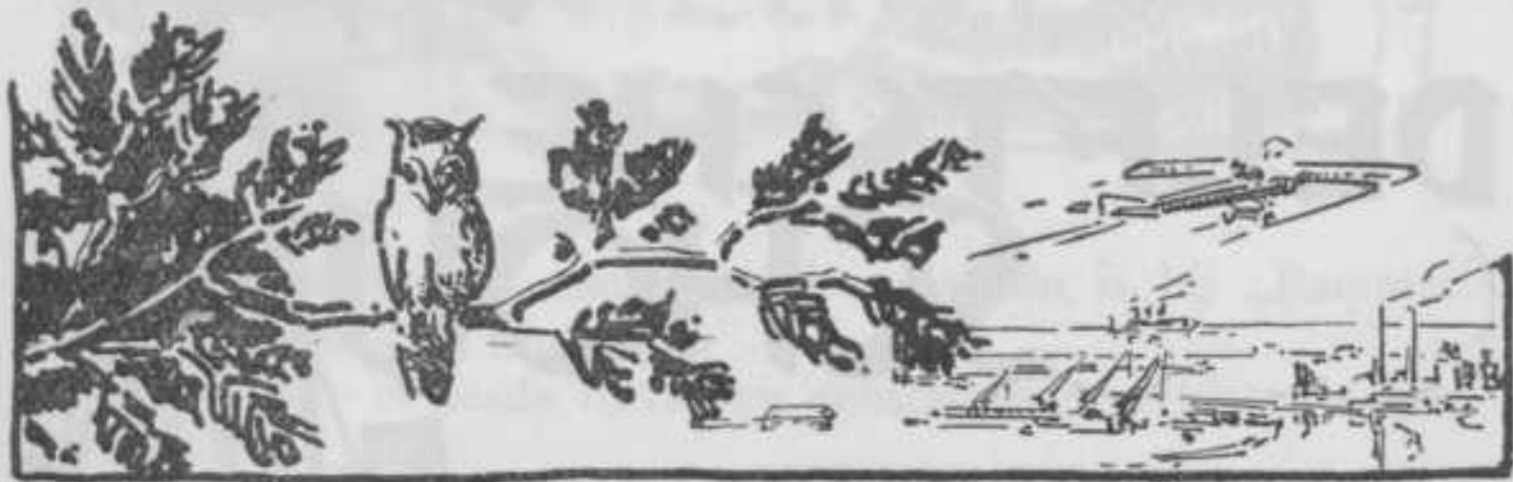
Telefoon No. 18

FILIAAL:

Delfgauwsche weg 5

Telefoon No. 295

Huis van den 1sten Rang

TECHN.-HOOGESCHOOL

Bouwkundig Ingenieur.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Bouwk. Ingenieur:
W. B. Ouëndag.

Geslaagd voor het Candidaats-examen voor Bouwk. Ingenieur:
A. C. van Horssen.

Werktuigkundig Ingenieur.

Geslaagd voor het Candidaats-examen voor Werktuigk. ingen.:
J. J. de Bruin.

Electrotechnisch Ingenieur.

Geslaagd voor het ingenieurs-examen voor Electrot. ingenieur:
D. Douwes Dekker; C. A. Willemse.

Geslaagd voor het candidaatsexamen voor electrot. ingenieur:
A. P. Baljet.

Prof. Ir. W. Schermerhorn maakt bekend, dat tot nader aankondiging des Dinsdagmiddags geen gelegenheid zal bestaan tot oefening in Landmeten en Waterpassen.

De Privaat-docent Dr. Ir. H. C. J. H. Gelissen zal zijne lessen eerst na de Kerstvacantie kunnen aanvangen.
De datum zal nader bekend gemaakt worden.

De Hoogleeraar Dr. Ir. D. F. Slothouwer maakt bekend, dat hij het college architectonische vormleer zal aanvangen op **Maandag 15 November** en het College geschiedenis der architectuur op **Dinsdag 16 November a.s.**

Professor Ir. J. Haringhuizen maakt bekend, dat hij verhinderd is op **Maandag 15 November a.s.** van 1—2 uur college te geven en des middags assistentie op de tekenzaal te verlenen.

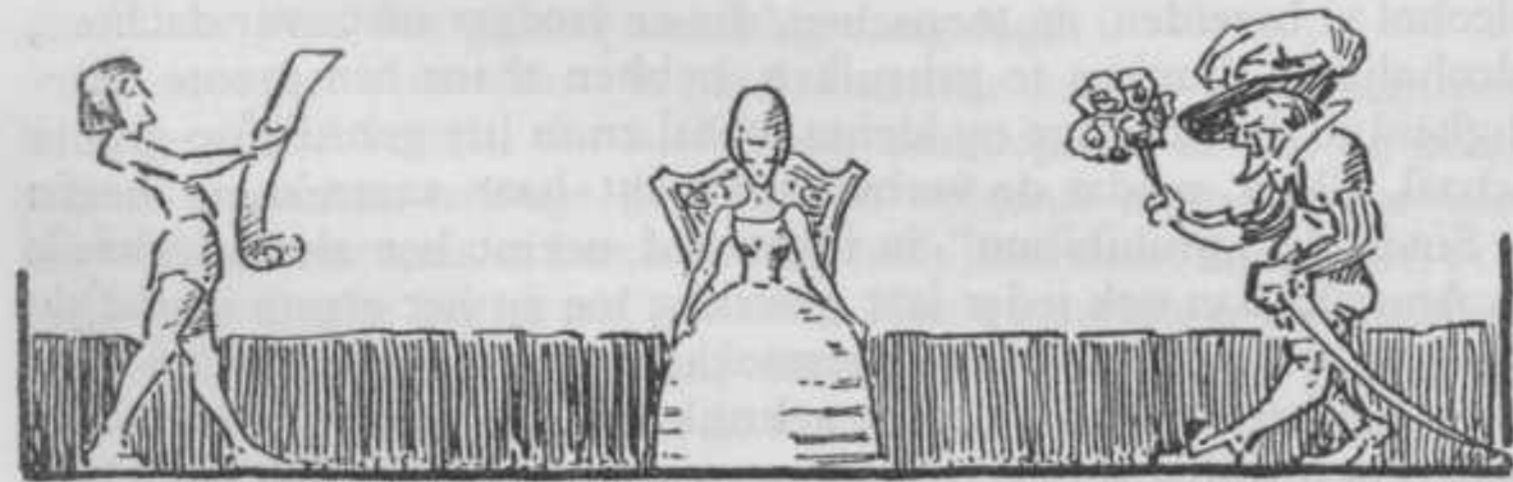
VAKVEREENIGINGEN

CIV. EN BOUWK. STUD.-GEZ. „PRACTISCHE STUDIE“.

EXCURSIE NAAR MAASSLUIS.

Bezoek stoomgemaal, op **Maandag 15 November 1926**.
Vertrek trein 1.16, zelf voor kaartjes zorgen.

Vrijdag 12 November 1926, 's-namiddags 3 uur,
Inleidende voordracht bezoek stoomgemaal.
van Ir. A. C. Kolff, in Zaal 27 Gebouw W. en W.

FEUILLETON

INDRUKKEN VAN EEN HOLLANDSCH INGENIEUR TIJDENS EEN REIS DOOR DE VEREENIGDE STATEN VAN NOORD-AMERIKA.

Toen ik het verzoek ontving, om in het Weekblad van het Delftsch Studenten Corps mijn indrukken over Amerika te schrijven, heb ik na eenige aarzeling gemeend, hieraan gevolg te moeten geven, omdat er zooveel over Amerika is geschreven en gezegd, dat m.i. de toestanden aldaar onjuist weergeeft, en omdat Amerika het land bij uitnemendheid is voor den ingenieur en het dus voor den aanstaanden ingenieur van belang kan zijn het oordeel te vernemen van iemand, die zelf reeds jaren als leider in het Hollandsche bedrijfsleven werkzaam is.

Nieuwe Bestuur:

G. D. C. André de la Porte, *Voorzitter*.

E. Hazelhoff, *Secretaris*, Noordeinde 39.

G. Vooijs, *Penningmeester*.

V. R. van Romondt, *Vice-Secretaris*.

G. Dijkstra, *Archivaris*.

H. Meijer, *Civiel Afgev. naar de C.C.*

S. J. van Embden, *Bouwkundig Afgev. naar de C.C.*

BOUWKUNDE AVOND

op Vrijdag 12 November, 's-avonds 8 uur, in het gebouw voor decoratieve kunst.

Onderwerp:

Costuum-ontwerpen voor een revue,
uitgevoerd en toegelicht door Ir. M. C. A. Meischke, b.i.
Hooikade 13.

V. R. VAN ROMONDТ,

Bouwkundig-Secretaris.

REPETITOREN

ANALYTISCHE, BESCHRIJVENDE MEETK. DIFFERENT. EN INTEGRAAL, Dr. A. van Thijn, ten Hovestraat 99, Den Haag.

ELECTROTECHNIEK bij Ir. R. Baggerman v. Leeuwenhoeksingel 2, Delft.

LANDMETEN GEODESIE, KL. VIERKANTEN, WISKUNDE, MECHANICA bij Ir. A. P. C. v. Beek, c.i., Thomsonlaan 31, den Haag, Nieuwe Plantage 77, Delft.

LANDMETEN, WATERPASSEN, GEODESIE, KL. VIERKANTEN bij Ir. E. W. A. Staring, v. Bleiswijkstraat 45, Den Haag.

NATUURKUNDE EN THERMODYNAMICA bij Dr. W. Mander-sloot, Poortlandlaan 5, Tel. 1119.

TOEGEPASTE EN THEORETISCHE MECHANICA THERMODYNAMICA, NATUURKUNDE bij Ir. R. J. Legger, ass. T. H. Toegep. Mech., Leeuwenhoeksingel 18, Delft.

STAATSRECHT EN ADMINISTRATIEFRECHT bij Mr. H. P. Bennowitz, Nieuwe Plantage 72, Tel. 1189, Delft.

THEORIE VAN MAXWELL, WISSELSTROOMTHEORIE bij Dr. U. Ph. Lely, van Blankenburgstraat 17, Den Haag. Telefoon 36000.

TOEGEPASTE MECHANICA voor E. W. S. en M. bij J. J. Koch, ass. T. H. Hugo de Grootstraat 79.

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETKUNDE bij Ir. W. J. Vollewens, c.i., (oud-assistent T. H.) Alexanderlaan 5 te Rijswijk (Z.-H.).

WISKUNDE, ook BESCHRIJVENDE MEETK. voor prop. examen bij J. Bosma, Leeraar Wisk. M.o K₁ en K_v, Valkenboschkade 547 den Haag

WISKUNDE, NATUURKUNDE, MECHANICA, KL. VIERKANTEN bij Dr. Ir. E. H. M. Beekman, Maarten Trompstraat 25

WISKUNDE, ELECTROTECHNIEK, WISSELSTROOMTHEORIE EN THEORIE VAN MAXWELL bij Ir. Th. J. Weijers, Goudenregenstraat 56, den Haag.

Door den aard van mijn werkkring hier te lande en mijn qualiteit, waarin ik de V. S. bezocht, was ik in de gelegenheid, met alle rangen en standen aldaar in aanraking te komen; ik heb uitvoerig van gedachten gewisseld met menschen, die de zuivere en toegepaste exacte wetenschappen beoefenen, zooals hoogleeraren, chefs van laboratoria, ingenieurs enz., met bedrijfsleiders, constructeurs, bazen en werklui uit fabrieken en groote industriële ondernemingen en met de groote zakenmensen uit Wall Street.

Het résumé van deze gesprekken en van hetgeen ik persoonlijk zag en ondervond volgt hier en eene vergelijking met Hollandsche verhoudingen komt daarin als vanzelf naar voren.

Eind Augustus van dit jaar verliet ik ons land met een der keurig verzorgde schepen van de Holland-Amerika Lijn. Die schepen voeren de Nederlandsche vlag, de Amerikaansche en de scheepsvlag van de Maatschappij, welke laatste vlag bestaat uit groen-wit-groen, met de letters „N.A.S.M.“ in de witte baan. En al mogen deze letters (Nederlandsch-Amerikaansche Stoomvaart Maatschappij) volgens de Amerikanen en Engelschen „Netherlands Atlantic Slow Motion“, volgens de Franschen „Nous Arrivons Sans Malheur“ en volgens de Hollanders „Neemt Alleen Schooiers Mee“ beduiden, het vele gebruik, dat ook passagiers van vreemde nationaliteit van onze Hollandsche Lijn maken, moge het bewijs leveren voor de uitstekende verzorging aan boord, de bedrijfszekerheid der schepen en de maximale veiligheid van de navigatie.

SPIEGELBEELD VAN DEZE WEEK

Lezer, het gaat er om den Almanak 1927 te vullen met teekeningen, mengelwerk en varia. Het is niet langer: „de tijd dringt!” *Het is thans de hoogste tijd!*

Lezer, varieerend in alle graden van vlotheid tot onsmakelijkheid, waarmee onze galgenhumor U betiteld heeft, het moet U opgevallen zijn, dat ieder jaar de Delftsche Studenten-Almanak verscheen, versierd met een schat van teekeningen, opgeluisterd door een reeks letterkundige bijdragen, pikant door een serie varia. Ieder jaar opnieuw weerklonken de jammerklachten der Redactie, hetzij door noodkreten in „De Spiegel”, hetzij door middel van plakaten op de Sociëteit, die smeekten om Uw medewerking.

En telken jaren werden de beden der Redactie verhoord en kon een Almanak verschijnen, waardig een plaats naast zijn voorgangers in te nemen.

Het is niet prettig steeds weer te moeten aandringen op dezelfde kwestie. Het is niet prettig steeds weer te moeten vragen om een offer van Uw kostbaren vrijen tijd, die U zoo uitstekend met bridge en biertjes drinken weet te vullen. Het is niet prettig te moeten bedelen om iets, dat vanzelfsprekend diende te worden gegeven, maar het wordt hoogst onaangenaam als blijkt, dat zelfs het dringendste beroep Uw onaandoenlijkheid niet kan verstoren.

Het waren paardemiddelen, die aangewend moesten worden, maar de Redactie wist, dat geen laxermiddel te straf is om Uw hardlijvigheid te overwinnen.

Nu schijnt het, dat ge verhard zijt in Uw kwaal. Onze voorraad medicijn is uitgeput en nog steeds vermochten onze pogingen bij U geen reactie te verwekken. Nu de lavementen faalden, zal de Redactie U de koude douche der feiten niet onthouden, opdat U eindelijk zult worden opgeschrikt uit Uw apathie. Er zijn weinig teekeningen, er is bijna geen mengelwerk, noch zijn er varia in noemenswaardig aantal binnengekomen. De sluitingstermijn is 15 November. Benut de laatste kans, die U geboden wordt en teekent schrijft en zoekt varia in de dagen, die U nog resten, voor den **ALMANAK 1927**.

De Echte Almanak-Redactie

Allereerst dus een woord van waardeering voor de directie der Holland-Amerika-Lijn, die onder moeilijke, internationale verhoudingen haar bedrijf op peil weet te houden, en voor de gezagvoerders, die het den passagiers steeds zoo aangenaam mogelijk weten te maken.

Begin September stoomden wij, na onderzoek aan boord van passen enz., 's-morgens vroeg New-York binnen, links het vrijheidsbeeld passeerend, rechts Brooklijn en de punt van Manhattan, waarop het oude gedeelte van New-York met zijn skyscrapers en grilligen vorm, als een rots oprijzend uit de zee, als het ware de geweldige kracht der nieuwe wereld symboliseert.

Het land der vrijheid en der onbegrensde mogelijkheden, dat zoovele schipbreukelingen of idealisten der Europeesche samenleving tot zich wist te trekken — waarvan een zeer klein percentage het ver bracht, een grooter deel een middelmatig en hard bestaan vond en het grootste deel in de massa, en dus onopgemerkt, in leed en smart tenonder ging — en waar voor velen een vroege dood een einde maakte aan de illusies, waarmede de vreemde bodem werd betreden. Volgens overlevering het land der vrijheid en der onbegrensde mogelijkheden, schijnbaar gesymboliseerd in het vrijheidsbeeld in de haven (naar ik meen geschenk van het Fransche volk), in werkelijkheid gematerialiseerd in de overweldigende resultaten van rustelooze arbeid, bekwaamheid, energie en durf. Naar mijn absolute overtuiging het land der vrijheid in geen enkel opzicht, maar van de onbegrensde mogelijkheden in alle opzichten.

Waar de menschheid de gewoonte heeft aangenomen, hare waardeering voor groote mannen te uiten door het plaatsen van standbeelden na hun dood, is het Amerikaansche volk volkomen consequent in het aanvaarden van een beeld voor vrijheid, die niet bestaat, en typeerend is de uitdrukking van den zeevaarder, als hij het vrijheidsbeeld in de haven van New-York binnen zijn gezichtskring waarneemt: „Passing the statue of liberty, going to west, liberty is stopped; passing the statue of liberty, going to east, liberty comes back”. Dit is de eerste ontzuivering, die de zeeman U geeft, als men, onder den indruk van het prachtige binnenkomen te New-York bij stralende zonneshijn, het vrijheidsbeeld weer ziet verdwijnen.

Vrijheid is er nergens, noch in het openbaar, noch in het bedrijfsleven. Alles is gereguleerd, aan banden gelegd, of georganiseerd. In het openbare leven gaat dit veel te ver, wat aanleiding geeft tot corruptie, omkoopning en misdadig op groote schaal, en dit is des te gevaarlijker, omdat de Amerikaan met zijn talent voor organiseren en alles breed en groot opzetten ook in deze ondeugden groote negatieve resultaten voor de samenleving weet te verkrijgen,

Laga deed weer officieel,
Laga, Laga, Laga.
Hoe of ik me toch verveel
Bij Laga, Laga, Laga.
Men trachtte prijzen uit te reiken
Aan Laga, Laga, Laga;
Van lachen moest ik schier bezwijken.
Om Laga, Laga, Laga.
In Laga stelt men tegen-candidaten.
In Laga, ja in Laga!
Voor 't aanzienlijk ambt van verificaten,
Maar Laga, Laga, Laga?!
Omdat kruit de zaal in de lucht doet vliegen,
Wil men een boer, die zich niet laat bedriegen.
Bij d' installatie der rotte peren,
Moesten er twee het klimmen nog leeren.
De presidenten vielen, van één vloede 't bloed,
Hij stond echter op, het deed hem goed;
Hij ging na praten met d' oorzaak slaan;
Waarop een'gen zeiden „Wij henen gaan”.
Juicht nu voor deze sublieme Senaat,
De koning niet slechts praat, doch ook slaat.

hoe positief die ook voor de betrokken persoon of personen kunnen zijn. Het arbeidzame Amerikaansche volk, met zijn practischen zin voor het leven, tracht met zoo hoog mogelijk rendement te verdienen en dus arbeid in geld, in waarde, om te zetten; tracht als zoodanig zeer vele hinderlijke bepalingen of wetten door middel van geld op zij te zetten, mits het eindresultaat van al hunne bemoeiingen voor hen een vermeerdering van inkomen met zich brengt.

De voorwaarden, waaronder met geld alles kan worden bereikt, zijn voor de ongunstige elementen in het volk aanwezig en daardoor kunnen en worden wetten en bepalingen in het openbare leven ten koste van de gemeenschap maar al te dikwijls met geld opzij gezet. De dollar beheerscht het Amerikaansche leven niet alleen ten goede, maar ook tot groot nadeel van het moreel van het geheel volken ondermijnt als zoodanig weer de enorme materiele welvaart; al zien wij dat niet direct, de geschiedenis leert ons voldoende, dat een volk niet ongestraft zijn eerbied voor het algemeen belang prijsgeeft.

Nu drankgebruik in het openbaar is verboden, (tijdens den oorlog onder invloed van het vrouwenkiesrecht ingevoerd) heeft bijna elk Amerikaansch huishouden zijn eigen distilleerapparaat om alcohol te bereiden, en menschen, die er vroeger niet over dachten, alcoholische dranken te gebruiken, hebben thans een groote vaardigheid in de fabricage op kleine schaal en in het gebruik op groote schaal, alleen, omdat de verboden vrucht haar aantrekking heeft.

Sinds de „prohibition” is ingevoerd neemt het alcoholgebruik in Amerika dan ook ieder jaar geweldig toe en het ergste is, dat de alcohol, welke wordt binnen gesmokkeld, zóó duur is, dat zij voor weinigen bereikbaar is, en het gebruik van alcohol van zeer minderwaardige kwaliteit dus veel grooter en voordeeliger is dan van goede waar. Deze mindere kwaliteit is sterk verontreinigd met methylalcohol, hetgeen aanleiding geeft tot blind worden en daarna tot den dood, zoodat de verwoesting in gezinnen met beperkt inkomen soms ontzettend is. Het volk als geheel ziet zeer goed in hoe verderfelijke deze wet werkt, maar ziet geen kans, eraf te komen, want volgens hoog en laag is het „a money game”. Sommige senatoren, politie-ambtenaren, prohibition officers enz., — de goede niet te na gesproken — verdienen aan de prohibition, waardoor ontduiking aan de wet op groote schaal mogelijk is en de vermogens, die zulke menschen op deze wijze ten koste van de gemeenschap binnenhalen, grenzen aan het fabelachtige.

Velen dergenen, die dus den grootsten invloed zouden kunnen uitoefenen, om de wetgeving ten goede te veranderen, worden hiervan terwille van den dollar afgehouden. Steeds erger en erger wordt de ontduiking en iedereen lacht om de wet op dit terrein; overal ziet men de platte whisky-flesch, die de jongeman in zijn

Tegen betaling van een matig honorarium is bij „Bammetje” inzage te verkrijgen van „Cleo”.

Naar zij die er reeds intrapten eenstemmig verklaren loont 't de moeite.

In alle stilte hield l.l. Dinsdagavond het college van B. en W. een afscheidsdiner. Het afscheid moet bijzonder hartelijk geweest zijn. Speciale brochures waren voor deze gelegenheid gedrukt.

Het diner verliep in de beste orde evenals de consumenten die ook verliepen.

Plotseling verschenen eergister in de vitrine der Soc. Phoenix een hoeveelheid namen van ingeschrevenen aan de T.H., candidaten voor de bovenetzaal. Onmiddellijk na lezing begrepen wij waarom de aankondiging zólang uitgesteld is.

Wij beschouwen het treurige gehalte van deze groep als een direct gevolg van gebrek aan geschrijf over deze quaestie in ons blad. Voor hem die van andere meening mocht zijn, zijn wij te spreken Maandag en Dinsdag tusschen 3 en 4 uur in de Garderobe der Sociëit.

Naar wij uit geheime bron vernemen is de heer Loe de Beer financieel sterk geïnteresseerd bij de onlangs gestichte Standaardlunchroom aan de Hippolytusbuurt. Thans is alles ons duidelijk geworden.

Onder de grootste geheimhouding had dezer dagen een stemming van de D.S.R.V. „Laga” plaats. Voo zoover wij konden doordringen in deze mysterieuze aangelegenheid waren er twee candidaten voor één baantje.

Zooals een ieder verwacht had werd één van beiden verkozen.

binnenzak en het meisje van goeden huize in een afzonderlijken zak in haar hooge laarzen bij zich draagt. De voorliefde van vele dames, zoowel oud als jong, voor whisky is stuitend en het misbruik, dat een deel van het zwakke geslacht ervan maakt, is weerzinwekkend. Niet alleen, dat er veel alcohol wordt geschonken in de club, waar de Amerikaan veel vertoeft, maar soms ook krijgt de politie van de betrokken wijk haar deel van de opbrengst ervan in openbare gelegenheden... en merkt dus niets(?) Een Amerikaan vertelde mij in Jersey City, dat in een blok huizen in zijn buurt zich vijf zulke gelegenheden bevinden. In dat opzicht verkeert ons land, met vrijheid van koopen en gebruik van alcoholische dranken, in veel minder ongunstige conditie, en — dank zij de propaganda van alle politieke partijen — is bij ons het alcohol-gebruik zooveel minder dan vroeger.

Met de groote pers is het in Amerika al niet veel beter gesteld dan met het alcohol-vraagstuk. Vele groote en kleine bladen zijn omkoopbaar, alles kan men in die bladen geplaatst krijgen, altijd voor geld! Vóór en tijdens de periode dat Amerika in oorlog was, bevond zich dit soort pers geheel in handen der „haute finance”, met hare vertakkingen in het bedrijfsleven, en was de voorlichting door deze pers dus geheel eenzijdig vastgelegd.

De doorsnee-Amerikaan is naïef; dezelfde man, — en velen met hem — die U vertelt, dat niets méér omkoopbaar is dan de pers, zegt U met het ernstige gezicht een volgend moment, dat een bepaalde gebeurtenis of beschouwing toch juist moet zijn, want... het heeft in „the big press” gestaan. Hoe gevaarlijk een dergelijke drukpers is, begrijpt iedereen, als men bedenkt, hoe suggestief de massa is, waarbij nog komt de mentaliteit van den Amerikaan en diens naïveteit die ons vreemd aandoet en zoo tegengesteld is aan zijne opvattingen en werken in de bedrijfs- en zakenwereld.

Traditie en geschiedenis bestaan er niet; dit heeft m.i. nadeelen en voordeelen. Nadeelen, omdat het volk niet heeft geleerd in het verleden en daardoor meer fouten maakt in het heden dan anders het geval zou zijn, en, omdat het volk als geheel daardoor zeer weinig algemeen ontwikkeld is en als zoodanig het genot en het voordeel van cultuur, gevoel voor kunst enz. mist.

Dat men in New-York op een zielen aantal van 7 miljoen per jaar concerten heeft onder Mengelberg — tegen zoodanige prijzen, dat alleen de gefortuneerde Amerikaan zich kan veroorloven erheen te gaan, en dit dan meer doet uit ijdelheid dan uit kunstzin — heeft niets te beteekenen. Dat men in een stad als Washington alleen kan genieten van een bioscoop en een „pappy show” spreekt boekdeelen. In alles komt dit gebrek aan algemeene ontwikkeling en aan gevoel voor kunst tot uiting; de boeken, die men voor de ramen ziet, zijn

Toen Dinsdagavond l.l. de Duce onder gebruikelijke ceremoniën zijn troon bestegen had werd er door iemand uit het gepeupel een aanslag gepleegd. Hoewel zwaar gewond, hervond onze Heerscher onmiddellijk zijn kalme waardigheid en diende den anarchist een moreele slag toe. Toen dezelve deze nobele houding niet bleek te apprecieeren diende de Duce hem met behulp van zijn scepter een materiele jammerklap toe.

Waarlijk een man van den ouden stempel.

Viva il Duce!!

Naar verluidt zullen strenge wetten worden voorgesteld en eerst-daags alle jongerejaars organisaties worden ontbonden.

BOEKBESPREKING

Handleiding 40 door

Dr. E. H. M. Beekman m.i.

Van dit interessante boekje is thans reeds de vijfde druk verschenen. Welk een succes voor den schrijver, in een korte spanne tijds reeds vier oplagen uitverkocht te zien. Over den inhoud van dit werkje kunnen we kort zijn. 't Is een aangrijpende schildering van de examen-weeën aan de T. H.

Buitenstaanders zouden dit alles voor een vraagstukken-verzameling (met antwoorden) kunnen houden, niets is echter minder waar; naar ons ter oore kwam, is het de bedoeling des schrijvers geweest, deze sommetjes nooit te maken (opdat de kans voor een examen te slagen des te grooter worde), aangezien er meerdere onder zijn, die zelfs de professor niet kan oplossen. (Hoofdstukken Determinanten en beknopte cursus).

Voor eerstejaars Electrotechniek is 't boekje zeer aan te bevelen, voornamelijk wat 't hoofdstuk Vector Analyse betreft, hier wordt op duidelijke wijze het vloeken (Godvernabla) en het stippen zetten (met kruisen) gedemonstreerd.

Één bezwaar hebben wij tegen dit standaard werk, n.l. dat de vijfde druk dermate van de vorige drukken afwijkt, dat een iegelijk genoodzaakt is, zich een nieuwe H. L. 40 aan te schaffen.

P.

in hoofdzaak detective-romans en liefdesgeschiedenissen, zelfs in de allergrootste zaken. In het „Metropolitan”-museum in New-York hangt de studie van „Böckling” „The isle of the dead”, tusschen twee schilderijen van „Mauve”, koeien ter rechter en schapen ter linkerzijde, beide in Hollandsch landschap. Een model van de „Notre-Dame de Paris”, op zichzelf schitterend, is geplaatst tusschen twee reusachtige modellen van paarden. Ik zou zoo kunnen voortgaan.

Het voordeel van gebrek aan traditie is, dat de Amerikaan niet zit vastgeroest aan verouderde begrippen of ideeën. In tegenstelling met ons volk, en nog meer met de Engelschen, tracht de Amerikaan steeds te veranderen, en door zijn onrustige natuur, maar vooral ook door zijn verlangen, iets steeds beter, goedkooper en rationeeler te doen dan voorheen. Als hij iets gedurende een paar jaar volgens een bepaalde methode goed heeft gedaan, is dat voor hem juist een reden om het te gaan veranderen; voor den Europeaan zou het een reden zijn om het zoo te blijven doen. Dit veranderen vereischt weliswaar kapitaal, doch de Amerikaan kan zijn voorgenomen veranderingen in de meeste gevallen ten uitvoer brengen door den grooten materieelen rijkdom, die zich in de Vereenigde Staten heeft geaccumuleerd. De voortdurende zucht naar verandering, gepaard aan de gunstige omstandigheden, de geweldige energie, het uithoudingsvermogen en de vlijt van den doorsnee-Amerikaan, acht ik de voornaamste en diepere oorzaak voor het enorme succes en de welvaart van de Amerikaansche samenleving.

De Amerikaan van elken rang en stand heeft een groote minachting voor beroeps-politici en vakvereenigingsleiders; hij beschouwt hen als parasieten op de gemeenschap. De eersten aanvaardt hij als een noodzakelijk kwaad, omdat naar zijne meening de man, die werkt, geen tijd heeft om te praten en zijn kostbaren tijd niet moet verknoeien in parlement of andere vergaderingen. Ik sprak van de vele Amerikanen er niet één, die eenige achting of eerbied had voor zijne volksvertegenwoordiging in dit democratische land. (Dat het bij ons dezelfde richting uitgaat, kan niemand ontkennen). Dat in het kiesstelsel geen verandering wordt gebracht, komt, doordat de goede Amerikaan met politiek inzicht zijn rechten als kiezer uit verantwoordelijkheidsgevoel niet wil prijsgeven, de Amerikaan zonder politiek inzicht er geen afstand van wil doen uit ijdelheid (vele Amerikanen zijn ijdel) en de mindere Amerikaan der groote massa dat recht wil behouden om zijn stem bij verkiezingen als koopwaar te kunnen verhandelen, tegen betaling van eenige dollars. Men leze de zeer goede en m.i. juiste artikelen in het „Handelsblad” van 15, 19 en 23 October l.l.

Vervolg op pag. 9.

ALPINA
Meest betrouwbare
Chronometer

FIRMA V. D. SCHOOT
Horloger - Opticien - Sporthorloges
Speciaal adres voor Reparatien.
HIPPOLYTUSBUURT 13 - TEL. 599

N.V. KINESIS

OFFICIAL **Ford** DEALERS

DELFT, POORTLANDLAAN

TELEFOON No. 906

ORTT & Co's
Handel Maatschappij
Rotterdam

Vloeibaar Zwaveligzuur
Vloeibaar Koolzuur
Vloeibaar Ammoniak
Citroenzuur, Wijnsteen-zuur
Etherische Oliën, Essence
Onschadelijke Kleurstoffen

Garage de Phoenix.
CLUBGARAGE
D.S.M.
NAAST DE SOCIETEIT
Reparatie-Inrichting
voor **Motoren** en
Automobielen
STOCK
GOODYEAR BANDEN
AANBEVELEND
W. ROUKEMA,
PHOENIXSTR. 28 - TEL. 372

N.V. E. LEVY'S INSTALLATIEBUREAU
ROTTERDAM

TELEFOON No. 6315 - LINKER ROTTEKADE 104-105

SPECIALITEIT IN:

Hotelporcelain, -Zilver en Glaswerk

Leveranciers van de Studenten-Sociëteit „de Phoenix“ Delft, e.a.

HERSTELPLAATS

VOOR AUTO EN BOOTMOTOREN

T. VELDHUIS, Houttuinen 24, Tel. 548

Fa D. MEIJER
Voldersgracht 3-4

Telefoon 287
OPGERICHT 1886

Speciaal adres voor:
Bureau-ministere
Boekenkasten
Boekenmolens
Bureau-fauteuils
Club fauteuils
Divans en Divandekken

Groote keuze:
Oud-Hollandsche
Meubelen, Sarongs
Slendangs en diversen
kussens en kleedjes

Artistieke
Bloembinderij

„FLORAL ART“

HOUTTUINEN 24a
TELEFOON 980
FA. GEBR. VAN DER VALK

Reclame aanbieding
DICTATEN

Onze prijzen zijn de laagste

G. KERNER & Co.

DEN HAAG
Stationsweg 78 - Tel. 11038
BATAVIA SOERABAYA
Noordwijk 12 Toendjoengan 29
Tel. 2 Wel. Tel. 29 Simpang

INDISCHE
UITRUSTINGEN
KLEEDING NAAR MAAT

Levering naar maat van:
Tennis-Pantalons, -Hemden
Schermcostuum voor
Dames en Heeren
en verder benodigde Sportkleding
RAADPLEEG DE CIRCULAIRES
VOOR ONZE SPEC. AANBIEDING

BOKSEN.
PHYSICAL-CULTURE.

Privaat- en Clublessen, Zoo-
wel „Sport-“ als wedstrijd-
boksen kan beoefend worden.
Groote frissche Zaal met
koude en warme douche.

Aanbevelend,
K. L. SCHULP
Kockstraat 12, Den Haag
Leider der Studenten Sport-
veren. „Odin“ afd. Boksen.

STEUNT ONZE
ADVERTEERDERS

„HERMETA“

HET ADRES VOOR
1STE KWALITEIT

Dameskousen
Heerensokken
en
Handschoenen

A. G. VEER-VERSTEEG
NIEUWSTRAAT No. 7

HET JUISTE ADRES

HEES & Co DELFT
FABRIKANTEN VAN MUZIEKINSTRUMENTEN
IN PLAATSEN WAAR NOG NIET VEETSEHWODDIGO AGENTEN GEVRAAGD

A. J. KRAPELS

GEDIPLOMEERD
KAPPER

Groote Collectie

Parfumeriën en

Toiletartikelen

VLAMINGSTRAAT 34

Zeer geachte Redactie!

Natuurlijk bent u volkomen doordrongen en op de hoogte van de capaciteiten van ons Corps en zult U me kunnen wijzen op de belangrijke prestaties van onze talloze Corps-vereeningen. En toch, mijnheer de Redacteur vertrouw ik, dat U nog niet weet van een heel nieuw gebied waarop ons Corps sinds eenigen tijd zijn krachten beproefd heeft.

Met de bedoeling U hiervan eens het een en ander te vertellen — een Redacteur kan immers nooit genoeg weten, nietwaar? — heb ik dan ook de pen opgevat!

Maar terzake! Misschien is het U bekend, mijnheer de Redacteur dat er in de middenzaal van de Sociëteit Phoenix een kastje of zakje hangt, waarin gewoonlijk, dominosteenen, kaarten en andere speelbenodigdheden opgeborgen worden. Wellicht is het U ook bekend, dat er eenige argelooze stakkers zijn, die in 't bewuste kastje eveneens speelkaarten opbergen, welke echter hun persoonlijk eigendom uitmaken en welke ze daarom in een papieren zakje staken waarop hun naam geschreven staat. Ik hoop niet, Mijnheer de Redacteur, dat ik U eveneens tot deze stakkers moet rekenen! (mezelf moet ik dit helaas wel!) In dat geval echter, moet ik U zeer ernstig waarschuwen!... Wanneer gij prijs stelt op Uw speelkaarten, haalt deze dan dadelijk weg uit genoemd kastje!!... Want, mijnheer de Redacteur, — en hier kom ik tot de kern der

Vervolg van pag. 7.

Vakverenigingsleiders beschouwt de Amerikaan als totaal overbodig en zijn als voormannen van uitersten te beschouwen; zij hebben dan ook zeer geringen invloed en bij de — in algemeenen zin gesproken — in Amerika bestaande, goede en vriendschappelijke verhouding tusschen directie, ingenieurs en werkvolk in het bedrijfsleven geen loonend bestaan.

Behalve door genoemd soort menschen, wordt er in alle betrekkingen buitengewoon hard en lang gewerkt, en gewerkt met hoog rendement. Voor arbeid, die door één man kan worden verricht, neemt men er niet 4 of 5, zooals in ons land bij Rijk, Provincie en Gemeente. Bij ons heeft men steeds de mond vol over „efficiency”, (vooral de S.D.A.P. is daar sterk in) maar men noemt maatregelen in tegengestelden zin, waardoor de belastingen worden verhoogd (Amsterdam) en worden ze verlaagd, (Rijksinkomsten-belasting, Personeele-belasting) dan moet die verlaging door nieuwe belastingen worden gecompenseerd. Een Amerikaan noemt dergelijke maatregelen onzin en zou bij een belastingdruk, zooals hier te lande, ongenadig ingrijpen en de huishouding van Staat, Provincie en Gemeente onmeedoogend tot op de helft of een kwart van de kosten weten te verminderen, zonder eenige égard voor alle overbodige ambtenaren, regeeringsbureaux, Raden van Arbeid, enz. enz., die daarbij eenvoudig over boord zouden worden gezet. Hoe hij over onze belastingen denkt, moge hieruit blijken, dat hij zich opwindt over het feit, dat hij over een inkomen van 5000 dollar per jaar, 2% belasting moet betalen en dat deze belastingheffing van 2% als punt op het eerstvolgende verkiezingsprogram zal voorkomen.

Iemand die in Amerika niet werkt, heeft eenvoudig niet te eten. Een Amerikaansch werkmán vond b.v. de steunregeling „with you in England” (hij dacht, dat Holland in Engeland lag) belachelijk en kon zich niet voorstellen, dat iemand die niet werkt geld ontvangt; toen ik hem uitlegde, dat er door overbevolking, arbeidsschuweheid en verkeerd regeeringsbeleid der laatste jaren, niet voor allen werk aanwezig is, kon hij nog aannemen, dat men onder die omstandigheden zoo iemand, die „out of work” is, niet laat verhongeren en desnoods iederen dag wat eten geeft, maar dat men iemand salarieert voor niets doen, dat ging zijn practischen geest ten eenenmale voorbij. Gelukkig zijn er ook in ons land nog menschen, die er zoo over denken, al zal het bij ons eerst nog veel erger moeten worden, voordat men tot juiste maatregelen overgaat.

Iemand die niet voldoet, in welken werkkring ook, gaat er zonder eenigen vorm van proces uit; een werkmán die onvoldoende presteert, ligt er direct uit, een ingenieur dito; een directie

zaak: de prestaties van een nieuw gilde uit ons Corps op een nieuw gebied —, hier zijn de grappige aanhangers van het werk van „De Handige Goochelaar” (verkrijgbaar aan de kiosken à 90 cts.). Inderdaad, zeer handig zijn zij! Meer dan eens, mijnheer de Redacteur, kwam het voor, dat een spel kaarten uit 't bewuste kastje spoorloos verdwenen was, althans voor den eigenaar onvindbaar bleef. Nietwaar, de feiten zijn verbluffend!

U lacht me uit? U zegt, dat U de truc reeds sinds lang doorgrond hebt? U hebt ons willen foppen? de kaarten weggenomen om ze over een paar dagen weer terug te leggen?

Maar, mijnheer de Redacteur, ik wacht al drie weken tevergeefs!...

Men zou vergeten hebben ze terug te leggen? Maar dan moet die „men” wel erg vergeetachtig zijn, aangezien ik reeds 2 spellen kwijtraakte en ik de eenige niet ben!

Trouwens, goocheltoeren komen nog elders bij ons voor! N.l. gebeurde het ook meer dan eens, dat fietsen, staande in de fietsenloods op de Sociëteit onzichtbaar werden!

Is dat niet merkwaardig? Geleend? vergeten? Och, mijnheer de Redacteur, er zijn er, die in geduldige berusting reeds maanden en maanden op hun fiets wachten...

Nu zult u misschien wel zeggen, dat 't makkelijker is om te kankeren, dan om maatregelen in dezen te nemen. Toegegeven! Als U mij vraagt, dan zeg ik, dat er geen maatregelen te nemen zijn! Wat zou men kunnen doen? Immers niets!

Hoogstens zich verbazen over de mentaliteit van deze „goochelaars”.

Misschien echter dat gemeenschappelijk en onderling toezicht iets kan doen?

Intusschen U dankend, geachte Redactie, voor Uwe opgeofferde tijd en plaatsruimte, teken ik mij,

Hoogachtend,

K. v. d. B.

van groote maatschappijen of ondernemingen staat in een minimum van tijd op straat, als aanwijsbare fouten door haar in het beheer worden gemaakt, die de resultaten ongunstig beïnvloeden; een hoogleeraar, die zijn colleges of oefeningen op teekenzalen zou verwaarloozen, zou binnen een week worden ontslagen. Dat een dergelijke mentaliteit bij hoog en laag, ongeacht de gunstige, andere omstandigheden, de materiele welvaart ten goede moet komen, spreekt vanzelf.

In de industrie gevoelt een werkmán in het algemeen achting en vriendschap voor zijn directeur en chef, omdat hij ervan overtuigd is, dat zij die plaats alleen door ingespannen arbeid en meer prestatie hebben verkregen en omdat hij het gevoel heeft, dat zijn kans groot is om het ook zoo ver te brengen, als hij meer beteekent dan een ander.

Nepotisme, dat hier te lande zoo veel voorkomt, is in Amerika een onbegrepen woord; als iemand denkt iets te kunnen en zich opwerkt, zegt de Amerikaan „go ahead”, gaat het goed, dan is het „allright”, gaat het mis, binnen 24 uur is de plaats door een ander ingenomen. Maar nimmer zal men — zooals in Holland maar al te vaak geschiedt — iemand bij voorbaat, zonder hem een kans te geven, voor een bepaald soort werk ongeschikt verklaren, daar men zich op het eenig juiste standpunt plaatst, dat alleen de praktijk van het leven hierop een antwoord kan geven. Nimmer zal men vragen, wie men is of waar men vandaan komt; nooit zal bij de beoordeeling omtrent de geschiktheid voor de vervulling van een werkkring de naam, positie of het kapitaalbezit van iemands vader, oom, tante, grootmoeder of achternicht eenigen invloed kunnen uitoefenen, wat hier te lande meestal wel het geval is. Worden in ons land kinderen dikwijls in de wieg voor een betrekking aangewezen, en, al blijken zij later totaal ongeschikt, toch in die betrekking geschoven, in Amerika neemt men alléén hem, die door bekwaamheid en karakter heeft getoond de aangewezen man te zijn.

Het voornaamste zaken- en industriegebied, dat ik bezocht, (New-York, Philadelphia, Washington, Pittsburg, Akron, Cleveland, Detroit, Buffalo, Niagara, Rochester, Schenectady) bestaat uit nakomelingen van emigranten en in deze samenleving, waarin zich alle volken hebben geassimileerd, komen toch de raseigenschappen en aanleg weer gedifferentieerd te voorschijn.

De machine- en electro-technische-industrie zijn in handen van Engelsch-Amerikanen, de kleeding- en chemische-industrie van Duitsch-Amerikanen, de bloemenhandel wordt uitsluitend door Grieken gedreven, het ruwe werk in bouwvak en het stratenmaken wordt door Italianen, maar onder leiding van Ieren verricht. De groote aannemers zijn allen Ieren van afkomst. Zoo komen aanleg en bijzondere geschiktheid van ieder ras toch weer tot uiting.

(Wordt vervolgd).

VAN DEN KLAPSTOEL

MARIA IVOGUN.

Het Mengelberg-concert van Zaterdag bleek heterogeen genoeg van samenstelling om aanleiding te geven tot zeer uiteenlopende blijken van appreciatie, waarvan dan ook in ruime mate gebruik is gemaakt. Werd er na Beethoven op waardige wijze uiting gegeven aan de gevoelens van waardeering bij het publiek, bij Mozart en Strauss bereikten ze een maximum, terwijl daarentegen bij Pijper zeer bepaaldelijk een minimum op den voorgrond trad.

Het enorm applaus dat losbarste na het Aria uit de opera „Il re pastore” van Mozart gold behalve den meester-componist ook niet in geringe mate de schitterende vertolking op vocaal gebied door de bekoorlijke soliste. De weergalooze gaafheid en zuiverheid van haar verrukkelijke sopraanstem kwamen vooral tot haar recht in de hogere registers, terwijl haar fijn muzikaal gevoel sterker op den voorgrond kwamen in de lagere. Mozart zelf zou het onmogelijk reiner gehoord kunnen hebben toen hij dit werk schiep, dat zooals het meerendeel zijner composities, na in zijn brein te zijn opgekomen en verwerkt, feilloos op het papier werd neergeschreven. Een eigenschap, die Mozart vrijwel alleen doet staan in de rij der grootmeesters van de muziek.

Na de pauze hadden we nogmaals het voorrecht om van deze prachtstem te genieten en haar succes na vertolking van Strauss „Ariadne auf Naxos” was dan ook overweldigend.

Tot slot van dezen avond werd gespeeld Salome's Tanz van denzelfden componist, waarin het zwaar bezette orkest zijn superioriteit toonde. Beethovens tweede symphonie waarmede dit concert inzette, was als gewoonlijk vrij vervelend. Vooral het „Andante” getuigde werkelijk van een zekere sentimentaliteit, die men bij Beethoven overigens nooit aantreft of ook maar in het minst zou durven veronderstellen.

O ja, dan was er na de pauze ook nog dat Symphonietje van zekeren „Willem Pijper”, en liefst nog wel z'n derde. Gelukkig duurde dit product niet langer dan een kwartier, dat toch al ruimschoots voldoende was om van dezen puzzle meer dan genoeg te krijgen. Daarbij een instrumentatie om van om te vallen. Het koper bestond dan ook uit niet minder dan vier hoorns, vier trompetten, vier trombones, tenorhoorn, tuba, terwijl aan het hout nog een tenorsaxophone bleek toegevoegd te zijn. Van de aanwezigheid van dit laatste prachtige instrument heb ik me alleen met mijn oogen kunnen overtuigen, want gehoord heb ik het niet. Slechts een nare, grijze, doodsche tint tooverde deze verkrachting van instrumenten op groote schaal, mij voor den geest.

En dan te durven spreken van klanken-architectuur en zich zelf een klanken-bouwmeester te noemen. De verwaandheid van dezen knaap moet dan toch wel verregaand zijn. Een bouwmeester die op zoo demonstratieve wijze blij gaf van zijn materiaal zeer slecht te kennen, te onderschatten en te verkrachten, moest dan toch in de eerste plaats een beetje meer bescheidenheid betrachten en zich geen titels aanmatigen welke hem ten eenen male onwaardig bleken te zijn.

Het walgelijk product was dan ook van alle inspiratie ontbloot, bleek uitsluitend tot stand te zijn gekomen door akelig, zakelijk geredeneer en een zekere dosis schoolsche kennis.

Enfin het resultaat was naar, in en in nàar! Een broze kalkzandsteen prutsbouwerij, die bij de eerste de beste aanraking met de buitenwereld, omver werd gefloten, absoluut werd uitgefloten.

W. B. K.

GEDACHTEN EN GEDICHTEN

EINE „UNVOLLENDETE SYMPHONIE”.

Hoe lang was het ook al weer geleden, dat ik haar voor het eerst had leeren kennen. Laat eens even zien. Het was in ieder geval, voordat ik naar Zwitserland ging en dat was geweest in de eerste week van Juli. Voor dien had ik haar, zegge vijf maal bezocht

en het was tijdens die zachtzinnige behandelingen met pincette en boor, dat ik haar technische capaciteiten als tandartse, maar vooral haar onloochenbaar vrouwelijke eigenschappen op prijs was gaan stellen. Voor zoover praten mogelijk was geweest tijdens haar manipulaties in mijn mond, hadden wij gekeuveld over koetjes en kalfjes en had ik haar den laatsten keer voor mijn vertrek verlaten, vergezeld van haar beste wenschen voor mijn aanstaande bergtochten.

Tusschen de bedrijven door, meende ik haar naam te hebben mogen opmaken uit het patiëntenboek. Hoe veel ik daaraan had, zou mij eerst later duidelijk worden.

Welgemoed waren we toen op reis gegaan en vervaagden de bekoorlijke herinneringen aan haar wel eenigszins door andere sterren, die in groote getale opdoken, vanachter nieuwe horizonten, vanachter kleurige titelbladen van reislectuur, vanonder bont beschilderde zonnenschermen, en vanuit de helder groene wateren van „Lac Champex”.

Daarop was gevolgd ons twaalfdaagsch verblijf in de hut, temidden van de nagenoeg ongerepte sneeuw- en ijswereld van het machtig „Mont-Blanc” massief. Het was eerst aan het einde van deze periode, toen de dalherinneringen ook aan kleur verloren hadden, dat ik de behoefte bij me voelde opkomen, haar eens te schrijven. De briefkaart hadden we met ons vijven onderteekend, waaronder vier, van wier bestaan op deez' aard ze niet het flauwste vermoeden kon hebben.

Eenige dagen later waren we wederom gezond en wel aangeland in de bewoonde wereld, in Champex, waar alle levensvoorwaarden voor ons, arme natuurwezens die we daarboven waren geworden, nog in ruime mate, ja zelfs nog in ruimer mate dan tevoren, aanwezig bleken. Een omstandigheid, die we buitengewoon op prijs stelden, zoo zeer zelfs dat enkelen onzer, hun voorgenomen bezoek aan Parijs nog een etmaal, ja enkelen zelfs anderhalf etmaal vermochten uit te stellen. Maar dit was dan ook beslist de alleruiterste termijn en we rukten ons den laatsten middag om vier uur los uit deze lieflijke omgeving om in allerijl het steile en stoffige slingerpad naar Orsières af te dalen. „Sentier rapide” durfde de inheemsche bevolking dit ellendige kronkelding nog noemen, waarop we elk oogenblik het spoor bijster raakten, totdat we tenslotte een wit, dartel vrouwspersoon ontdekten, dat ook, evenals wij lukraak naar beneden huppelde en waar we maar achteraan gingen loopen.

Inderdaad zaten we dan ook een half uurtje later op éénzelfden bank voor het stationnetje, waar we weldra allen bezigheid vonden in het afstoffen van haar schoentjes en beenen met onze nog vochtige handdoeken van de laatste zwempartij. Al doende leerden we haar kennen en het afscheid in Martigny naderhand was dan ook min of meer hartelijk.

Een gezellige maaltijd in het Bondshotelletje tegenover het station vormde de afsluiting van ons verblijf in Zwitserland.

Den volgenden morgen om acht uur snorden we in een taxi door Parijs. In onze kamers van het hotel, lag nog alles overhoop, dus maar weer de straat op, tot een uur of elf, toen de boel zoogenaamd gereed was. Tot een uur of één hebben we ieder op zijn manier zoo'n beetje gedut, waarna we gezamenlijk op stap gingen. 's-Avonds waren de diverse „Music Hall's” en de veelkleurige „Ciels” en „Chats” onze tijdelijke verblijfplaatsen. Voor zonsopgang waren we echter steeds weer in ons hotel! De herinneringen aan de tandartse werden werkelijk buitengewoon vaag, hielden ternauwernood stand tegenover den stroom van versche indrukken.

Enfin, een dag of drie later, stond ik dan toch heusch weer in „Het Haagje”; doodmoe en afgemat. Langzamerhand kwam ik nu ook weer onder haar invloedssfeer en besloot dan maar op een goeden dag weer naar haar toe te stappen, in afwachting van de dingen die komen zouden.

Bij m'n binnentreden een allerhartelijkste ontvangst, doch over mijn briefkaart taal noch teeken. Hè, dat is nou flauw om je mondje dicht te houden, dacht ik. Maar ik verdraai het om er zelf over te beginnen.

Na afloop van haar laatste behandeling werd ik bij den uitgang echter nog juist bijtijds gegrepen door haar eveneens jeugdige assistente, die me in vertrouwen mededeelde dat er een tijdje geleden een briefkaart met een sneeuwberg erop was gekomen van een zekere mijnheer X, voor een zekere dame Y, die hier voor korten tijd was behandeld geworden door mej. Z., die ook mij had geholpen. Geadresseerde was echter juist verleden week naar Indië vertrokken.

Bij het noemen van den naam mijner tandartse was mij een geweldig licht opgegaan, dat maar al te zeer mijn flauwe vermoedens omtrent de mogelijkheid eener onnauwkeurige lezing destijds in het patiëntenboek, bewaarheidde. Ik had dus blijkbaar toch werkelijk een regeltje te hoog of te laag gelezen en den naam eener willekeurige patiënte, in plaats van den hare genoteerd. Langzamerhand besefte ik nu ook den omvang van het euvel.

Ze had m'n briefkaart dus maar doorgestuurd naar den Oost, zoo vertelde de bekoorlijke assistente verder, waar de juffrouw, die bleek een weduwe van 56 jaar te zijn, dan wel strafport moest betalen, maar toch wel heel erg ingenomen zou zijn met het bericht van haar talrijke kennissen uit Zwitserland.

„Dat dunkt mij ook. Het goede mensch had er ook zóó naar verlangd hè”.

Eenige weken later had ik een allergenoeglijksten avond in Saur met mijn werkelijke tandartse die een allersoepelst figuurtje bleek te bezitten, zoodat het dansen tot een werkelijk vrij hoogstaand genot werd opgevoerd, waartoe de cobblers en de „Band” het hunne bijdroegen.

Het afscheid dien nacht was innig en onder teere bewoordingen werd een volgende afspraak voorbereid.

Dit mocht echter niet zoo wezen. Ook zij bleek namelijk op een goeden dag met de Noorderzon naar Indië vertrokken te zijn, zoodat mij alleen restte de schoone herinneringen aan het eerste feest en een onbestelbaar terugbezorgde brief, die met haar eerste toezegging de eenige motieven vormden waarop deze in opzet zoo schoone en beloftevolle „Unvollendete Symphonie” is opgebouwd.

DE GROOTE GOEIERD.

EEN POOLSCH ROMAN SPELENDE TE NISJNI-NOWGOROD.

door BÉTJOWSKI.

1ste HOOFDSTUK.

De starets propojew.

Over de markt van Nisjni-Nowgorod liep Ilja Petroforowitsch Protogailinew, student in de Philologie.

Hij had een groen-doorzweette hoed op, die juist door een koetsier was weggegooid. Zijn eenige bezit was zijn gele studenten-mantel die overal kale bruine plekken vertoonde en meerdere gaten, waar de felle noordenwind meedoogenloos doorheen blies.

Het was juist marktdag, de kooplieden sloegen elkaar met de pelsen om de ooren, er heerschte een helsche stank, afkomstig van de vetleeren schoenen, waaraan de kozakken knaagden en van de zure vischkoppen welke rimpelige oude vrouwtjes in de modder lagen uit te zuigen.

Ilja walgde. „Is dit Rusland“, mompelde hij tusschen zijn rotte tanden, „mijn God wat ben ik een schoft“. Hij rilde. Hij had hooge koorts, hij had vier dagen niet gegeten en het was een gure November-dag.

Zijn gezicht was te merkwaardig om zielig te zijn; het had een groenig-grauwe tint, met blauwe plekken van de kou erin.

Zijn oogen waren rood ontstoken, zijn lippen dor en wilskrachtig op elkaar geklemd, zijn ver uitstekende jukbeenderen en goed ontwikkelde adamsappel duiden op zuiver adellijke afkomst.

Zijn moeder was hofdame bij de Tsaritsa geweest; zijn vader had in een vlag van jalouzie volkomen onschuldig een politieke moord begaan en was naar Sjnkrpsk (spr. uit Sldblsk) ten Zuid-Oosten van Tomski in Siberië verbannen.

Ilja, die diep in gedachten, voortdurend in zich-zelf sprekend, voort liep, struikelde bijna over een dronkaard, die in de goot, temidden van zijn uitwerpselen, zijn wodkaroes lag uit te slapen; de verschrikkelijke stank weerhield Ilja nog juist bijtijds.

Toch was de man ontwaakt. „Hi, Hi” lachte hij en sloep weer in. „Mijn God”, prevelde Ilja Pretcforowitsch. „Is dit Rusland; wat ben ik een schoft.

„Dat is toch maar allemaal onzin”, ging hij voort, en hij tastte in zijn zak.

Hij bezat nog tien kopeken, zijn laatste geld, dat hij verdiend had met de lessen, die hij vroeger gaf.

Hij ging een kroeg binnen en bestelde een glas thee met zout, wat in Rusland de gebruikelijk drank is.

Er heerschte een helsch lawaai; vele kooplieden die goede zaken gemaakt hadden, verbrasten daar hun verdiensten en de meesten waren reeds zeer dronken.

Er zaten ook eenige vrouwen, die heel lief tegen de kooplieden waren, en onderwijl hun goed gevulde portefeuille ledigden.

„Wat is dit allemaal gemeen”, zei Ilja en vol afschuw wendde hij zich af.

Er was in deze kroeg één man, die voortdurend lange redevoeringen hield tegen de omstanders; hij was smoordronken en sprak op een huilerige toon.

Ilja bekeek hem met verbazing, de man had geen onbeschaafd uiterlijk en zijn kleeren waren weliswaar bijzonder smerig, maar waren toch kennelijk van den bekenden Tsaristischen kleermaker Meddeswitschki.

Op dit moment barstte de man in snikken uit, troosteloos klonk zijn gejammer door de stinkende ruimte.

„Hoe ik ze allen haat”, dacht Ilja, „maar toch zijn het Russen en ik heb Rusland lief”.

Toen stapte de huilende dronkeman op hem af.

„U mijnheer, u bent een intellectueel, temidden van dit stomme vee, merkte ik dit onmiddellijk”. Hierop snikte hij weer eventjes. Toen ging hij voort: „U mijnheer, tot U mijnheer kom ik met mijn groote nood. U mijnheer, u bent een groote goeierd”.

Einde van het eerste hoofdstuk.

Wordt vervolgd.

AGENDA.

Van 12 tot 18 November.

DELFT.

Vrijdag 12 Nov. Gebouw v. Decorat. Kunst. **Bouwkunde-avond**, 8 uur.
Maandag 15 Nov. Stads Doelen. Het Schouwtooneel. **Als de zon opgaat**.
Practische Studie. **Excursie naar Maassluis**.

Donderdag 18 Nov. Societeit Phoenix. **16de Lustrum**.

Toekomstagenda.

Vrijdag 19 Nov. Societeit Phoenix. 16de Lustrum. — Dinsdag 23 Nov. Lezing Vrije Studie. — Woensdag 24 Nov. Heerenconcert „Apollo”.

DEN HAAG.

Vrijdag 12 Nov. Kon. Schouw. : **Vaarwel Jeugd**.
Theater Heerengracht : **Suikerfreule**.
Zaterdag 13 Nov. Kon. Schouw. : **Wat is de waarheid?**
Theater Heerengracht : **Suikerfreule**.
Zondag 14 Nov. Kon. Schouw. : **De Spooktrein** (2 uur).
„ „ „ **Leontientje** (8 uur).
Theater Heerengracht : **Tropenadel** (2 uur).
„ „ „ **Suikerfreule** (8 uur).
Geb. v. K. en W. : **Il Trovatore** (lt. Opera) (8 uur).
Maandag 15 Nov. Kon. Schouw. : **Il Barbiere di Siviglia** (lt. Opera).
Dinsdag 16 Nov. Kon. Schouw. : **Makropulos**.
Geb. v. K. en W. : **Volkszang Arnold Spoel**.
Woensdag 17 Nov. Kon. Schouw. : **Joseph in Dothan**.
Donderdag 18 Nov. Kon. Schouw. : **Wat is de waarheid?**
Doorlopend : Prinsesse Schouw. : **'n Champagne-droom** (tot en met Maandag.) Vanaf Dinsdag : **De Graaf v. Luxemburg**.
Atlantic : **Nitza Codolban**. Solist-cymbalist.
Bioscopen : Asta : **Michael Strogoff**.
Seinpost : **Nana**.
Flora : **De drie bandieten**.
Centraal Theater : **Om een bontmantel** (niet Monna-Vanna).
Apollo : **De vrouw van de wereld**.
City : **Des duivel's circus**.
Passage : **Liefde**.

Toekomstagenda Den Haag.

Den Haag. Hotel De Twee Steden. 20 November. Indologen Club. Groot Bami-feest. Flesschen aan de Garderobe. De zaal zal met geel-bruin gekleurde stoffen versierd worden. Tandjak en Flep-demonstraties in de pauze. Om dezen avond een intiem karakter te verleen, wordt men verzocht op bloote voeten te verschijnen en hiermede te eten. Costuum: Slendang met kabaja + Noto Soeroto. Toegangspreis: Een blauwe kraal en een scherfglas. Consumpties: Nassi en vuurwater + Kroepoek en Djeroek-soda.

15 November is de laatste dag.
Teekent, Schrijft, zoekt Varia

FILIAAL HILLEN

Rotterdamscheweg 2a

NEEMT PROEF VAN
ZIJN BEKENDE SIGA-
RENMERKEN EN ALLE
VOORKOMENDE MER-
KEN SIGARETTEN,
ZOOALS:

**SIMON ARZT,
SALONICA, ENZ.**

Beleefd aanbevelend,
De Chef: H. L. JANSSEN
TELEF. INT. 294

H. H. STUDENTEN

GROSSAT'S

GEBAK OF KOEKJES

bij een kop thee of koffie is
een fijne Delicates

Neemt U eenmaal proef en
overtuigt U van onze kwaliteit

**Fantasietaarten, Slagroom
enz. vanaf f 1.00**

Vleesch, Croquetten en Pasteitjes à
20 cent per stuk

Vakkundige bereiding, eerste klas
grondstoffen uiterst billijke prijzen

Pâtisserie Française
Vrouwenrecht 9 - Tel. 1047

F.M.D.v.d.GAAG

TELEFOON No. 1061

's morgens 8 tot 's avonds 7 uur

**is de eenige meubel-
leverancier van de
Societeit PHOENIX**

GEEN WINKEL
alleen werkplaats
VOORSTRAAT 66^A

Spekslagerij

Oude Kerkstraat 9

Telefoon 178

Specialiteit in fijne
VLEESCHWAREN

OPGERICHT 1863

1e KLAS ZAAK HIER
TER STEDE.

Aanbevelend,
A. M. STEIJGER.

Stoombleekerij en
Chemische Wasscherij

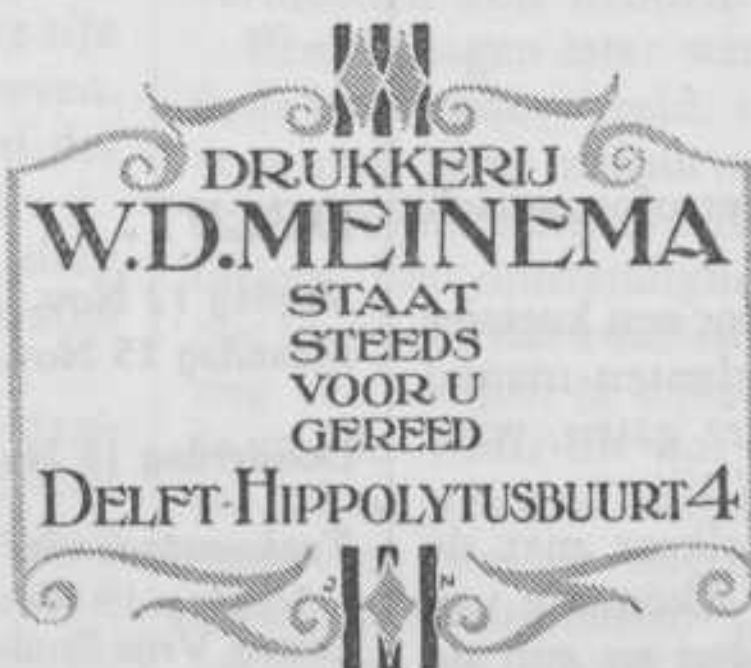
„Ozon”, Voorburg

Telegram-Adres: Ozon-Voorburg
Telefoon Int. 19-20

Wasscherij van alle
soorten Goederen.

SPECIALE AFDEELING
Fijngoed - Strijkerij

Volledig tarief op aanvraag
verkrijgbaar.

**BESTELT UW
TECHNISCHE BOEKEN**
BIJ DEN UITGEVER VAN DE SPIEGEL

No. 4 f 185.-
No. 3 f 150.-

**Dictaten
Voordrachten
Proefschriften
Brieven**

IMPORTEURS:
Ruys' Handelsver. Rotterdam
AGENTEN: Th. v. LEIPSIG
WIJNHAVEN - DELFT

Hollandsch-Indisch Restaurant

„PIEPER“

Molenstraat 39 - Tel. 14006

's-GRAVENHAGE

RIJSTTAFEL vanaf f 2.-
BHAMI vanaf . . . f 1.25
NASIGORENG vanaf f 1.-
HOLL. DINER vanaf f 1.-

Eerste klasse Inrichting

N.V. KONINKLIJKE PHARMACEUTISCHE FABRIEK, VOORHEEN

BROCADES & STHEEMAN

MEPPEL - AMSTERDAM - DORDRECHT - SNEEK

Levert ALLE CHEMICALIËN voor ALLE DOELEINDEN
KLEURSTOFFEN voor BACTERIOLOGIE, MICROSCOPIE enz.

- VRAAGT ONS PRIJSOPGAVE -

KUNSTHANDEL A. WASSENBURG
'T OUDE HUISJE KERKSTRAAT 25

GEEFT GELEGENHEID TOT INLIJSTING
VAN FOTO'S - ETSEN - LITHO'S ENZ.

J. SCHILLING

KLEERMAKER

LAAN VAN OVERVEST 5

DELFT

TELEFOON 557

**BEVEELT ZICH
BELEEFD AAN**

STEUNT

Uw Adverteer-
ders, zoo steunt
gij Uzelven!!....